

Sag T-410/03

Hoechst AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Begæring om intervention — interesse i afgørelsen af retstvisten — kartel«

Rettens kendelse (Femte Afdeling) af 16. december 2004 II - 4453

Sammendrag af kendelse

Retspleje — intervention — betingelser for antagelse til realitetsbehandling — berettiget interesse i afgørelsen af tvisten — tvist om annullation af en beslutning fra Kommissionen om overtrædelse af artikel 81, stk. 1, EF — tvisten begrænset til annullation eller nedsættelse af de bøder; sagsøgeren blev pålagt — ingen anfægtelse af fuldstændig bodefritagelse til den, der begærer intervention — ingen berettiget interesse

(Statutten for Domstolen, art. 40, stk. 2, og art. 53, stk. 1)

Begrebet berettiget interesse i afgørelsen af en retstvist som omhandlet i artikel 40, stk. 2, i Domstolens statut, der ifølge nævnte stats artikel 53, stk. 1, finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten, skal defineres i relation til selve genstanden for tvisten og forstås som en direkte og aktuel interesse i, hvorledes der træffes afgørelse om påstandene, og ikke som en interesse i forhold til de fremførte anbringender. »Afgørelse« af tvisten skal således forstås som den endelige dom, der ønskes afsagt af den ret, for hvilken sagen indbringes, og som vil fremgå af domskonklusionen. For at tage stilling til, om en begæring om intervention kan antages til realitetsbehandling, må det navnlig efterprøves, om intervenienten berøres direkte af den anfægtede retsakt, og om intervenientens interesse i tvistens afgørelse er godtgjort. I denne sammenhæng skal der sondres mellem de parter, der begærer intervention, og som godtgør at have en direkte interesse i afgørelsen vedrørende selve den retsakt, som påstås annulleret, og dem, som kun godtgør at have en indirekte interesse i tvistens afgørelse på grund af ligheder mellem deres egen situation og en af parternes.

En direkte og aktuel interesse foreligger ikke hos en virksomhed, der har deltaget i et kartel, men som ved en beslutning fra Kommissionen blev indrømmet fuldstændig bødefristagelse for at have været den første til at fremlægge afgørende beviser i forbindelse med undersøgelsen hvad angår et annullationssøgsmål anlagt af en anden virksomhed, der har deltaget i kartellet, til prøvelse af den samme beslutning fra Kommissionen, for så vidt som denne pålægger virksomheden en bøde herfor, og i forbindelse med hvilket denne virksomhed hævder, at den var den første virksomhed, som samarbejdede. Da bestemmelserne i den beslutning, hvorved den, der begærer intervention, blev indrømmet fuldstændig bødefristagelse, ikke er genstand for hovedsagen, vil en dom, der annullerer eller ændrer beslutningen for så vidt angår sagsøgeren, ikke berøre de bestemmelser i beslutningen, som vedrører den, der begærer intervention.

(jf. præmis 14, 19 og 22)